

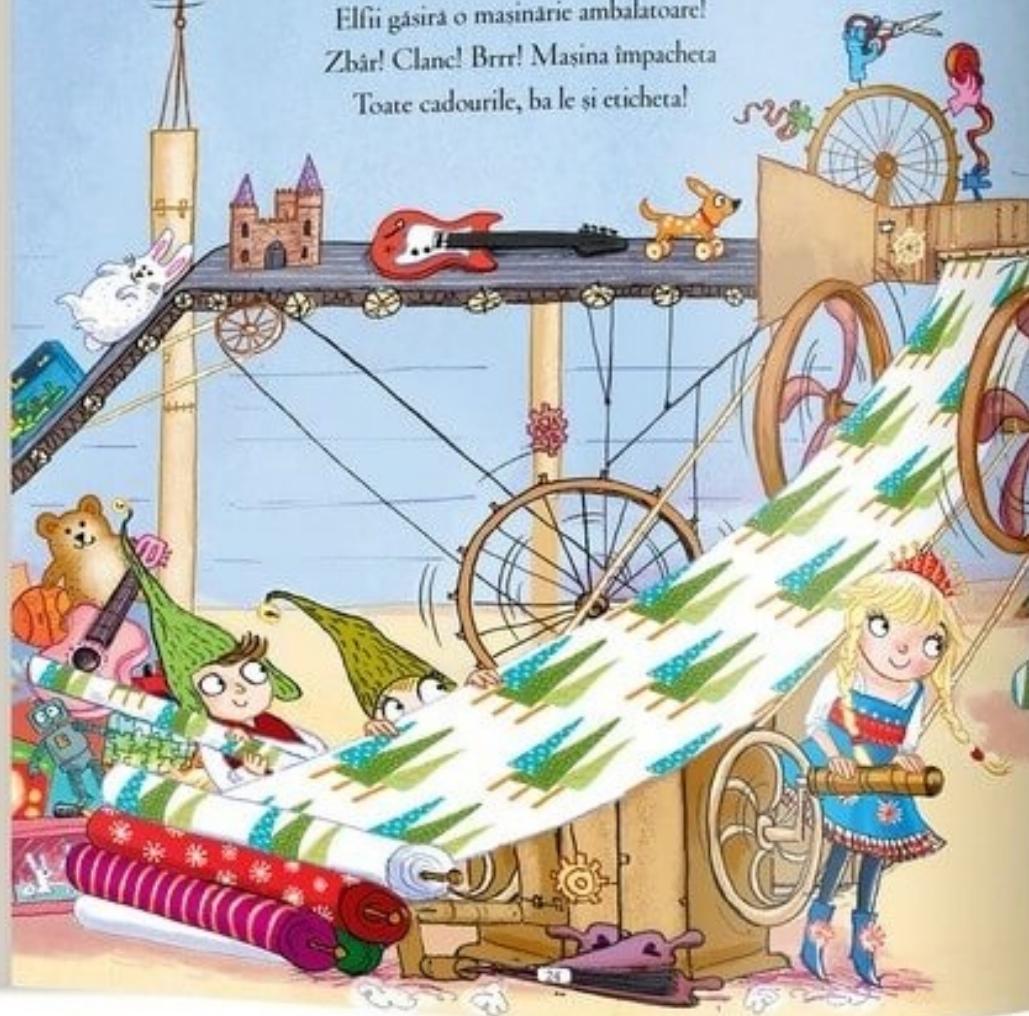

Deasupra lumii, unde tăioase vânturi bat,
Se-nalță din zăpadă un grandios palat.
E-nconjurat ca de-o oaste de brazi maiestuoși
Si de uriași nămeți – albi, moi și pufoși.

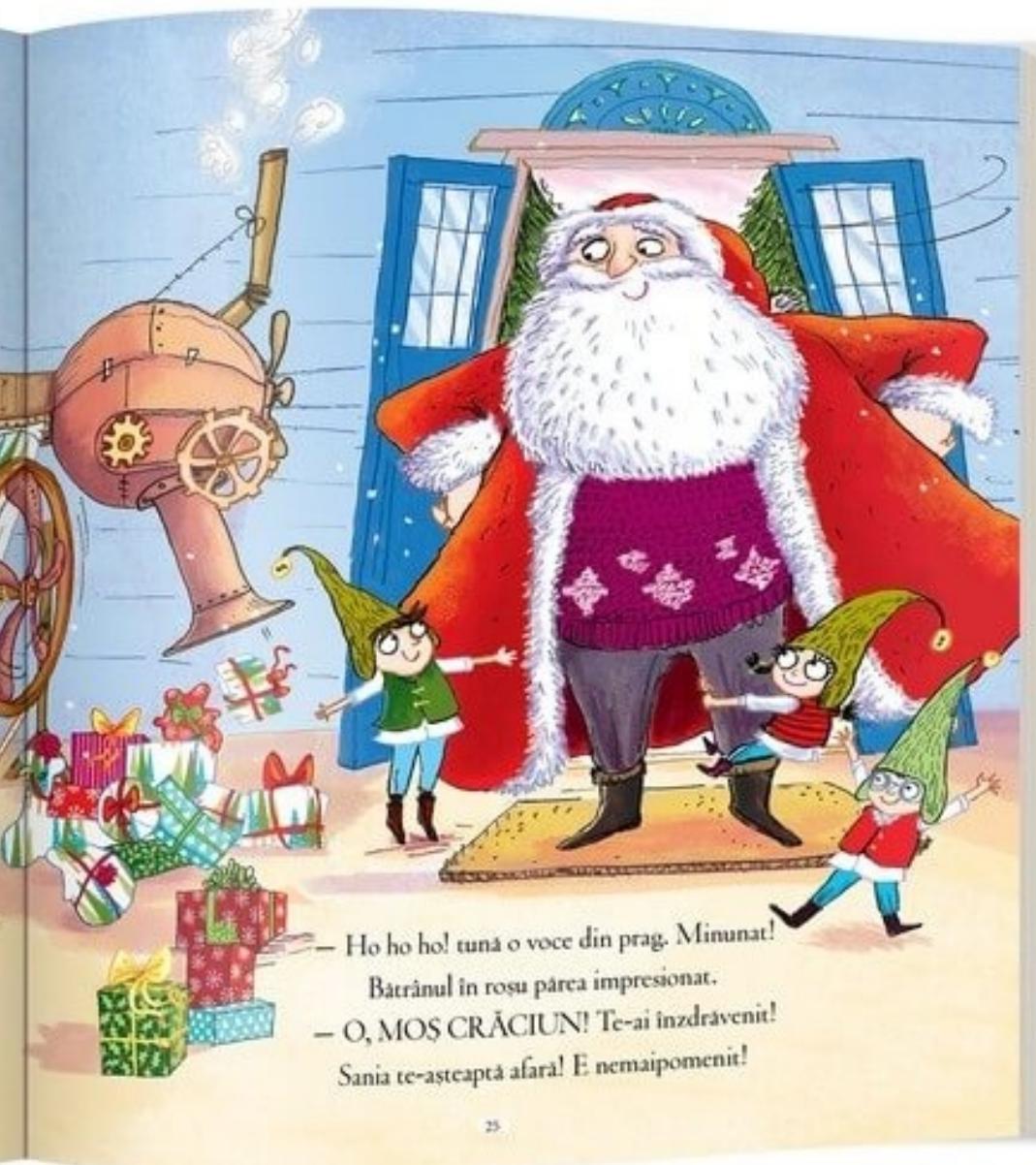
În acest loc minunat, de-o frumusețe rară,
Trăia o printesă ce nu fusese nicicând pe-afara.
Regele interzise: — Pădurea-i însăjmântăoare!
Mișună tigri și urși ce-ar putea să te-omoare!

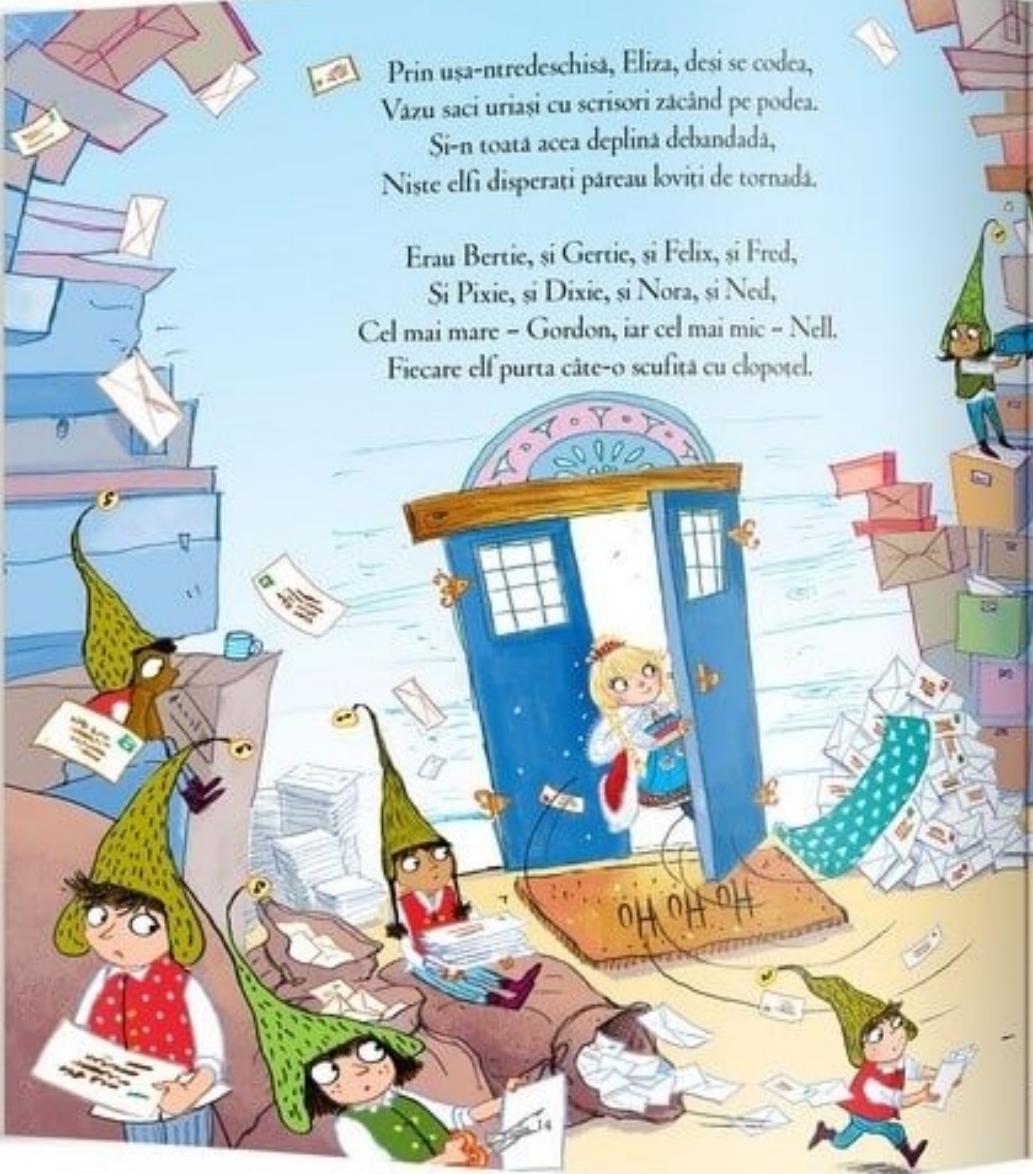

Iar în zori, nouă-noută și strălucitoare,
Elfii găsira o mașinărie ambalatoare!
Zhă! Clanc! Brrr! Mașina împacheta
Toate cadourile, ba le și eticheta!

— Ho ho ho! Tună o voce din prag. Minunat!
Bâtrânul în roșu părca impresionat.
— O, MOS CRĂCIUN! Te-ai înzdrăvenit!
Sania te-asteaptă afara! E nemaipomenit!

Prin ușă-ntredeschisă, Eliza, desii se codea,
Vazu saci uriași cu scrisori zâcând pe podea.

Si-n toată acea deplină debandadă,
Niște elfi disperați păreau loviti de tornadă.

Erau Bertie, și Gertie, și Felix, și Fred,
Si Pixie, și Dixie, și Nora, și Ned,
Cel mai mare - Gordon, iar cel mai mic - Nell.
Fiecare elf purta câte-o scufită cu clopotel.

— Salut, zise Eliza, vă-ntreb doar o chestie:

Cum pot să-mi fac prietenii? Aveti vreo sugestie?
Elfii-au ofstat: — Stăpânul are gripă și nu-i deloc placut...
Am vrea să stăm de vorbă – dar sunt ATÂTEA de facut!